

13/11/02

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN AMBTENARENZAKEN,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 3 juli 2002 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 19 februari 2002 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 03 oktober 2002,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Wegens zijn historische en industrieel-archeologische waarde:

- als monument:

WOON-/PAKHUIS, gelegen te

Leuven (Leuven), Vaartkom 30-32;

bekend ten kadaster:

Leuven, 1e afdeling, sectie A, perceelnummers 148D2(DEEL), 148E2(DEEL), 148G2.

Wegens zijn industrieel-archeologische en historische waarde:

- als monument:

COMPLEX, gelegen te

Leuven (Leuven), Stapelhuisstraat 13-15;

bekend ten kadaster:

Leuven, 1e afdeling, sectie A, perceelnummer 126S(DEEL).

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Historische, meer bepaald de historisch-stedenbouwkundige en architectuurhistorische waarde van het woon-/pakhuis: als een document van de oorspronkelijke bebouwingsgeschiedenis van deze havenkomsite: het vormt de enige getuige van de urbanisatie die door de Stad in 1754 werd opgestart rondom de nieuwe Leuvense binnenhaven, de Vaartkom, na het graven van het kanaal Leuven-Mechelen.

Als bouwtypologisch een voor Leuven uitzonderlijk voorbeeld van gecombineerd woon-/pakhuis dat werd opgetrokken tijdens het laatste kwart van de 18de eeuw, in de vorm van een bakstenen drie bouwlagen en elf traveeën tellend breedhuis onder zadeldak, met sobere geordonneerde lijstgevel aan de Vaartkomzijde en typische pakhuiszijgevel met hijsdeurtravee. Inwendig illustreert het nog treffend zijn authentieke semi-residentiële en semi-commerciële functie: door de planschikking en de 18de-eeuwse binneninrichting van het woonhuis, waarvan onder meer de fraaie Lodewijk XV-trap met rocaillevormige trappaal, houten deuren en stucplafonds vnl. op de begane grond bewaard bleven, en die in de tweede helft van de 19de eeuw een fraaie eclectische, neoclassicistische heraankleding kreeg, vnl. in twee gelijkvloerse salons; door de typerende stapelruimten en constructief nog het volledig bewaarde traditionele houtskelet in het pakhuis. Het geheel behield zijn oorspronkelijke, doorlopende dakconstructie.

Industrieel-archeologische waarde van het pakhuis: als uitzonderlijk bewaard voorbeeld en laatste getuige van preïndustriële bedrijvigheid, in casu handelsbedrijvigheid, die zich tijdens de tweede helft 18de eeuw ontplooid rondom de nieuwe Leuvense binnenhaven of Vaartkom, en in de loop van de 19de eeuw zou overschakelen op een industriële bedrijvigheid.

Industrieel-archeologische waarde van het complex van de voormalige “Molens Van Orshoven”: als goed bewaard en karakteristiek voorbeeld van een industrieel complex met maalderij opgetrokken in 1887 naar ontwerp van architect Tony Eul - en annex een kuismolen en machinehal - volgens de architecturale en technische opvattingen die toen heersten; met een voor die periode typische ligging aan de haven van een m.b.t. de molenactiviteit bloeiende stad, namelijk Leuven, daterend uit de beginperiode dat het transport van granen vooral in bulk met schepen gebeurde. Als inherente component vormt het gekasseide binnenplein een karakteristiek voorbeeld van pleinverharding die hoort bij een dergelijk industrieel complex uit de genoemde periode. Het is tevens een voorbeeld van een industriële maalderij waarin ook materiële getuigen van latere technische ontwikkelingen zoals de elektrificering van 1929, nog bewaard zijn. Het is tenslotte het laatste restant van de 19de-eeuwse industriële ontwikkeling van de Leuvense Vaartkom die voor de ruimtelijke, economische en sociale geschiedenis van de stad Leuven van onschatbaar belang is geweest.

Historische, meer bepaald de architectuurhistorische waarde van het complex van de voormalige “Molens Van Orshoven”: als configuratie van gebouwen met gekoppelde residentiële en economische functies, waarvan de concentratie op deze locatie historisch minstens teruggaat tot de 17de eeuw en architectuurtaal-typologisch heden getuigt van de tijdstyperende wijzigingen en voortschrijdende ontwikkelingen vanaf de 19de eeuw. Bovendien vormen zij nog de laatste restanten van de vroegere bebouwing in de Stapelhuisstraat. Als zichtbepalend gebouwencomplex dat, door zijn omvang en volumes en de verzorgde neoclassicistische gevelarchitectuur van 1873 van het woonhuis en de imposante frontgevel van 1887 van de maalderij, niet alleen een belangrijk impact heeft op het straatbeeld maar ook op deze gehele havenzone.

Bijkomend vormt het zowel ruimtelijk-visueel als historisch-industrieel een duidelijke functionele band met het ertegenoverliggende 18de-eeuwse woon- en pakhuis, Vaartkom nr. 30-32.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 13 -11- 2002

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken,

Paul VAN GREMBERGEN